

## ספר תהלים The Remarkable Gift of

### 1) שמות פרק א פסוק א

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:

### 2) אגרה דכלה – פרשת שמות ד"ה ואלה שמות (ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב זי"ע)<sup>1</sup>

ידוע דגלות מצרים הוא גלות הכולל כל הגליות, על כן הגם שמדבר הכתוב בגלות מצרים, עם כל זה מרמז על כל הגליות, ומצרים פירושו לפי"ז לשון מיצר וצער, והנה הגאולה מכל הגליות שהוא על ידי תורה ותשובה, והנה תשובה יכול כל אדם עשות, מה שאין כן תורה מי שאינו תלמיד חכם אינו יכול לעסוק בתורה, והבטיח הש"י לדוד שיהיה ספרו תהלים חשוב כעוסקים בנגעים ואהלות [שוח"ט מזמור א'], וזה שנרמז בס"ת בפסוק תהלים ותשוב"ה דוק ותשכח.

### 3) ליקוטי מוהר"ן (תנינא, תורה קא וע"ע קכה)

וכן אמירת תהלים וכיוצא צריך לראות שימצא א"ע בתוך כל מזמורי תהלים ובתוך כל התחינות ובקשות וסליחות וכיוצא. ובקל בפשיטות בלי חכמות יכולין למצוא א"ע בתוך כל התחינות ובקשות. ובפרט בתהלים. שנאמר בשביל כלל ישראל בשביל כל אחד ואחד בפרט. כל המלחמות היצר שיש עליו וכל מה שנעשה עמו. הכל מבואר ומפורש בתהלים.

### 4) מסכת ברכות דף לג עמוד ב

הוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד. המתין לו עד דסיים, כי סיים אמר ליה: סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי? אן הני תלת דאמרינן - אי לאו דאמרינחו משה רבינו באורייתא, ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינחו בתפלה - לא הוינן יכולין למימר להו, ואת אמרת כולי האי ואזלת! משל, למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לו!

### 5) מסכת מגילה דף יח עמוד א

מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא, דאמר רבי אלעזר: מאי דכתיב +תהלים ק"ו+ מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה' - למי שיכול להשמיע כל תהלתו.

### 6) תהלים - פרק סה, פסוק ב

לך דמיה תהלה אלהים בצינן; ולך, ישלם נדר.

### 7) ספר ילקוט הגרשוני (חלק א' עמ' סח.)

אמנם דע כי מה שהזכירו אותנו שלא להרבות בשבחים, הנה השבח עצמו היא משובח מאוד, רק ההפסק מן השבח הוא פגם בכבוד העליון ב"ה כי הדבר נראה כי כבר השלים השבח, ולזה המתין ר"ח עד שסיים תפלתו, אח"כ אמר לו סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך, אבל אם היי ביכולת האדם לשבח בלי הפסק עד עולם היי הדבר משובח מאוד, אך הוא דבר נמנע אצל בשר ודם אשר ימיו כצל עובר ומוכרח להפסיק באמצע תהלותיו, אמנם דוד מלך ישראל חי וקיים שלא טעם טעם מיתה כנודע הוא אינו מפסיק לעולם מלברך ולהלל שם ה' ועל כן היי רשאי להרבות בשבחים ובתהלות...

<sup>1</sup> וע"ע יכהן פאר עה"ת עמ' נז, ולקוטי מוהר"ן - תנינא, תורה עג

**8) מגן דוד – לשבת תשובה, עמ' שכא-שכב (ר' דוד מטאלנא זי"ע)**

והמשיל הברכות וההשפעות לב' בחינות למטר וטל, וכמו שכתוב "יערוף כמטר לקחי וכו'", זה מרמז לדברי תורה כמו שכתוב (משלי ד, ב) "כי לקח טוב נתתי לכם, ו" ואין טוב אלא תורה (ברכות ה.), ולזה נמשלה התורה למטר כמאמרם ז"ל (ספרי שם) שאין הכל שמחים בו, כמו כן נמצאים אנשים שאין שמחים בדבורי תורה, שאין להם דעת לדבר דבורי תורה, אבל "תזל כטל אמרתי, אמירה זו תפלה נמשלה לטל שהכל שמחים בו, כמו כן התפלה שוה לכל היא, שגם מי שאינו יכול ללמוד כבר תיקן דוד המלך עליו השלום מזמורים אשר כל אדם יכול לאמרם וכל העוסק בהם כאלו עוסק בנגעים ואהלות, ותפלה היא שמחה כי תפלה היא עבודה שבלב (תענית ב.), וכתוב (תהלים ק, ב) "עבדו את ה' בשמחה", והכל שמחים בו כנ"ל, וע"י דבורי תורה ותפלה נשפעים כל הטובות והברכות...

**9) מדרש תהלים (בובר) מזמור א**

[ח] [אשרי האיש]. אמר ר' יהושע בן קרחה עשרים אשרי כתיב בספר תהלים, כנגד עשרים הוי שכתוב בספר ישעיה, אמר רבי תמיה אני, היאך למדני ר' יהושע עשרים אשרי כתוב בספר תהלים, ואני אומר עשרים ושתים כנגד עשרים ושתים אותיות, ועליהם הוא אומר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך (תהלים יט טו), שיעשו לדורות, ויוחקו לדורות, ואל יהו קורין בהם כקורין בספרי מירס, **אלא יהיו קורין בהם והגיון בהם, ונוטלין עליהן שכר כנגעים ואהלות.** שנאמר "יהיו לרצון אמרי פי."

**10) תהלים עם פירוש תהלות מהרי"ץ (ר' יוסף צבי דושינסקיא זצ"ל) – בשער הספר<sup>2</sup>**

...דלכאורה צריך להבין הדמיון וההשוואה לנגעים ואהלות? ואפשר כי הנה כבר ביארו המפרשים מה שמחוייב אדם להתפלל ולבקש על מזונו ועל שאר הצטרכויותיו על אף שהקב"ה יודע כל מחסוריו של אדם, ואחד מן הטעמים שכתבו הוא כדי שע"י ידע האדם שהוא תלוי בחסדי המקום ב"ה ויבוא להתבונן אם הוא ראוי שיתנו לו מבוקשו ואם לא, וממילא יבוא ע"י"כ לתקן מעשיו... והנה בחינה זו מצינו גם בנגעים ואהלות, כי יעודו של הנגע וטומאת המת הוא שיביא את האדם להתבונן על מה ולמה בא לו עונש זה של נגע צרעת ושל מיתת המת, הלא רק על עוונותיו וחטאיו... וזהו שביקש דהמע"ה... כמו שבנגעים ואהלות כל הכונה היא שיבוא ע"י"כ לתשובה והתבוננות כנ"ל, כמ"כ מזמורי התפילות והבקשות שבספר תהלים תכליתם שיביאו את האדם לחשבון הנפש ובדיקת מעשיו ותיקון המדות.

**11) תהלים פרק קנ פסוק ו**

כל הנשמה תהלל י-ה הללו י-ה:

**12) תהלים פרק א פסוק א**

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:

**13) פחד יצחק – סוכות, מאמר ע' (ר' יצחק הוטנר זצ"ל)**

למודים הם ישראל לפנות לספר תהלים בשעת צרה. לכך מתקבל רושם שתהלים ותפלה ענין אחד הם. אבל באמת ספר תהלים הוא זמירות יותר מאשר תפלה. וההבדל ביניהם הוא, שבתפלה יש לכוין להתפלל בעת רצון, ואילו בתהלים, כוחו ליצור עת רצון. והוא הפירוש על זה שדוד המלך נקרא בכתוב "נעים זמירות ישראל". לכן נוהגים לומר פרקי תהלים לכל צרה שלא תבוא בלי קפידה לתוכן מסויים של אותה צרה. לפי שבתפלה יש להתאים את התוכן אל המבוקש, מה שאין כן בתהלים שעצם אמירתו יוצר עת רצון. ובמצב של רצון ממילא הצרה מתבטלת.

<sup>2</sup> מאת בן המחבר – ר' ישראל משה דושינסקיא